

Bilag 1.

Lov nr. 185 af 20. maj 1933 angående privat arbejdsanvisning, som ændret ved lov nr. 167 af 13. april 1938 og lov nr. 213 af 4 juni 1965.

§ 1. Det er ikke tilladt for betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin mellemkomst, ved anvisning eller på anden måde, ved ansættelse af funktionærer eller arbejdere i håndværks-, industri-, transport-, handels- og kontorvirksomhed eller hotel- og restaurationsvirksomhed, herunder ved ansættelse af musikere inden for de sidstnævnte virksomheder.

Stk. 2. Pladsanvisning, som udøves af foreninger af principaler eller funktionærer inden for håndværks-, industri-, transport-, handels- og kontorvirksomhed samt hotel- og restaurationsvirksomhed eller af engageringskontorer, som er oprettet af sådanne foreninger eller af handelsskoler, tekniske skoler o. lign., omfattes ikke af foranstående bestemmelser, for så vidt der ikke tages betaling for den enkelte anvisning, og vedkommende institution har erholdt offentlig anerkendelse af sin anvisningsvirksomhed.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede offentlige anerkendelse meddeles af arbejdsdirektøren og skal gives, når vedkommende forening, engageringskontor eller institution underkaster sig de nærmere regler, som fastsættes af socialministeren angående direktørens tilsyn med arbejdsanvisningsvirksomheden. Anerkendelse kan dog nægtes, når direktøren skønner, at der ved den pågældende ordning tilsigtes en omgåelse af de i stk. 1 indeholdte bestemmelser. Anerkendelsen kan tilbagekaldes, når det skønnes, at virksomheden tilsidesætter de ved anerkendelsens meddelelse opstillede vilkår.

Stk. 4. Såfremt det inden for visse områder — faglige eller lokale — må anses nødvendigt for at tilfredsstille den tilstedeværende trang til anvisning, at der gives adgang til at udøve pladsanvisning for betaling, kan socialministeren efter samråd med direktøren og vedkommende principal- og funktionærorganisationer, uanset de i stk. 1

indeholdte bestemmelser, meddele foreninger eller personer tilladelse til at drive pladsanvisning for betaling i den udstrækning og på de nærmere vilkår — derunder angående tilsyn —, som ministeren anser det for påkrævet at foreskrive. Sådantilladelse kan dog højst meddeles for 5 år ad gangen, og en meddelt tilladelse kan tilbagekaldes, såfremt virksomheden tilsidesætter de givne forskrifter.

Stk. 5. De om forhyring af skibsmandskab gældende bestemmelser berøres ikke af reglerne i nærværende paragraf, der dog omfatter pladsanvisning af skibsofficerer.

Stk. 6. Overtrædelse af bestemmelserne i stk. 1 og 2 straffes med bøde eller hæfte.

§ 2. Det er forbudt uden bevilling for betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin mellemkomst, ved anvisning eller på anden måde, ved fremskaffelse af arbejdskraft til midlertidig hjælp ved enhver art af husgerning. Kun en person, hvem en sådan bevilling er meddelt, har ret til at betegne sin virksomhed som husgerningskontor. Bevilling kan ikke meddeles til at drive sådan virksomhed i kommuner, hvor der findes et offentligt arbejdsanvisningskontor, eller hvorfra der er let adgang til at benytte et i en anden kommune beliggende offentligt arbejdsanvisningskontor.

Stk. 2. Det er endvidere forbudt uden bevilling for betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin mellemkomst ved anvisning eller på anden måde ved fremskaffelse af sygeplejehjælp i tilfælde, der ikke er omfattet af bestemmelsen i § 7 i lov nr. 140 af 26. april 1933 om autoriserede sygeplejersker.

Stk. 3. Bevilling til at have husgerningskontor eller de i stk. 2 nævnte kontorer for anvisning af sygeplejehjælp meddeles af